

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Győrfi Attila ügyvéd (4026 Debrecen, Péterfia u. 46. I/7. szám) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Tokody Miklós ügyvéd (1037 Budapest, Mátyáshegyi u. 15/A. szám) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen szerződéstől való elállás jogellenességének megállapítása iránt indított perében - amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozó neve (beavatkozó címe) beavatkozott - a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2008. december 15. napján kelt, 5. G. 40.120/2008/27. számú ítélete ellen, az alperes részéről 30. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500 000 (Ötszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

Az alperesi gazdasági társaság korábbi nevén a ... Bt. napi-, hetilapokat és hirdetési újságokat adott ki. A felperesi gazdasági társasággal 2004. nyarán kezdett tárgyalásokat az általa, és a beltagjának, beavatkozóának a tulajdonában álló gazdasági társaságok által kiadott lapok értékesítéséről. A felperes képviselője a 2004. július 19-én kelt nyilatkozatában vállalta, hogy a ... Bt., a ... Kft. és a ... Kft. társaságokkal folyó tárgyalások során a birtokába jutott könyvelési és pénzügyi adatokat rendeltetésszerűen használja fel, és azokról nem ad információt kívülálló harmadik személy részére.

A felperes és a fentebb megnevezett gazdasági társaságok között 2004. július 21. napján létrejött megállapodásban rögzítették, hogy a három gazdasági társaság által kiadott lapok cím- és kiadói jogainak, illetve a társaságok ezekhez kapcsolódó tevékenységeinek és azok piacának a megvásárlása érdekében a felek tárgyalásokat folytatnak. Megállapodtak abban, hogy az adásvétel tárgyának aktíváit és passzívait tartalmazó dokumentumokba közösen betekintenek és, ha azok elemzése után a felperesben, mint vevőben a jogokról, a kötelezettségekről és a vételárról, kedvező kép alakul ki a vételt illetően akkor legkésőbb 2004. július 31. napjáig adásvételi szerződést fognak kötni, amelyben a vételár több

elemből tevődhet össze és a kifizetése is több jogcímen történhet meg. A vételár alapját a „...” társaságok 2004. év I. félévi árbevételeinek a kétszeres szorzatában határozták meg. A szerződés megkötésének esetére a felek vállalták, hogy az ezen megállapodásban foglaltakat egymással szemben nem használják fel sem előnyükre, sem a másik fél hátrányára.

A ... Bt. a 2004. július 23. napján meghozott taggyűlési határozatában arról döntött, hogy mint a ... című időszakos lap alapítója az alapítói jogot átadja beavatkozó részére, a lap kiadói jogait pedig az alperes részére engedi át, annak érdekében, hogy azt a gazdasági társaság a felperes részére értékesíthesse.

A peres felek 2004. július 26. napján kötöttek adásvételi szerződést, amely szerint az alperes per-, teher- és igénymentesen eladta, a felperes pedig 2004. augusztus 30-i fordulónappal megvásárolta a nyíregyházi kiadású és ... Megyében megjelenő ... , ... , a ...-i kiadású és ... Megyében megjelenő ... , ... , valamint a ... című lapokat, 260 400 000 Ft + Áfa vételárért. A vételárat a vevőnek három részletben kellett megfizetni: 2004. július 31-ig 136 000 000 Ft + Áfa-t, 2004. augusztus 30-ig 106 400 000 Ft + Áfa-t, míg a harmadik részlet 18 000 000 Ft + Áfa megfizetése a szerződés szerinti minden jognak a vevő nevére történő átírását követő 8 napon belül vált esedékessé.

Az adásvételi szerződés I/2. pontja tartalmazta azt, hogy a vétel tárgyát főleg a megnevezett lapok kiadói joga, sokszorosításának és terjesztésének a kizárólagos, időben és térben korlátlan joga képezi, valamint az összes olyan jog, amely a „...” nevekhez és lapcímekhez kapcsolódik, beleértve az összes, a lapok kiadásával kapcsolatos védett jogot, függetlenül attól, hogy azok be vannak-e jegyezve, vagy sem, valamint az üzleti tevékenység folytatásához szükséges összes tárgyi eszköz.

Az adásvételi szerződés III. pontja szerint az adásvételi szerződés aláírásával a felperes lesz az egyedüli tulajdonosa és korlátlan használója a név- és címlistának, az alperes pedig arra vállalt kötelezettséget, hogy megváltoztatja a tulajdonolt gazdasági társaságok nevét, azokból mellözi a „...” szót, mivel az adásvétel tárgyát képezi a „...” védjegy és a lapok névjoga is.

A felek megállapodtak abban is, hogy az egymással szemben folyamatban lévő peres eljárásokat kölcsönösen megszüntetik, a kereseti igényeiktől elállnak és a felmerült költségeiket maguk viselik.

A felperes a szerződés VIII. pontjában vállalta 28 000 000 Ft + Áfa sikerdíj megfizetését az alperes vagy jogutódja részére, abban az esetben, ha az eladó, vagy a jogutódja közvetítésével a felperes és ... Megyei Jogú Város Önkormányzata között kizárólagos megállapodás jön létre 2005. évre vonatkozóan a lapok nyomtatott és online formában történő promóciós megjelenésére.

Az alperes a versenytilalmi klauzulában (VI. pont) vállalta, hogy sem ő, sem képviselője nem végeznek hirdetési-, kiadói-, terjesztői és reklámtevékenységet ... , ... , ... és ... megyében. A tilalom a tagok és a hozzátartozók vonatkozásában 2004. augusztus 30. napjától kezdődően öt éves időtartamra, míg a többiekre korlátlan időre szól.

A szerződés megkötésekor a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztérium (NKÖM) lapnyilvántartása szerint a Futár című lap alapítója az alperes, kiadója beavatkozó felesége volt, míg a ... , ... és ... című lapok alapítója beavatkozó, kiadója pedig az alperes volt. Az alperes az adásvételi szerződésben hozzájárult ahhoz, hogy a megnevezett lapok vonatkozásában a kiadói jogok tulajdonosaként a felperest vegyék nyilvántartásba, és a felperes a változást 2004. július 26-án be is jelentette az erre rendszeresített

nyomtatványon az NKÖM. felé akként, hogy valamennyi lapnál alapítóként beavatkozót , kiadóként pedig a felperesi gazdasági társaságot tűntette fel. A kérelmet lapalapítóként a felperes írta alá és pecsételte le. A lapnyilvántartás bejegyzését a bejelentésnek megfelelően a minisztérium a 2004. augusztus 30-án és szeptember 15. napján dátumozott határozataiban módosította.

A Magyar Szabadalmi Hivatal a ... színes szó védjegyet a 2004. szeptember 15-én kelt határozatával írta át a felperes nevére, míg a ... , a ... és a ... színes ábrás védjegyekre az oltalmat a 2007. január 2. napján meghozott határozatával jegyezte be a felperes javára.

A felperes a vételár első két részletét a szerződés szerint teljesítette, a harmadik részletet azonban nem fizette meg. A felperes jogi képviselője 2004. szeptember 21-én értesítette az alperest a jogok átírásáról. Az alperes az utolsó vételárrész megfizetésére a szerződésben foglaltaktól eltérően, 2004. október 5-i teljesítési határidőt jelölt meg, majd a 2004. október 7-én kelt levelében további három napon belüli póthatáridőt szabott a felperes számára a fennmaradó 22 500 000 Ft megfizetésére, de ez a határidő is eredménytelenül telt el.

Ezek után az alperes a 2004. november 17-ei nyilatkozatával a Ptk. 300. § (1) és (2) bekezdései szerint elállt az adásvételi szerződéstől, és kérte az eredeti állapot helyreállítását. Elállását azzal indokolta, hogy a szerződésben foglaltak szerint a vételár harmadik részlete 2004. szeptember 23-án esedékessé vált, de a felperes többszöri írásbeli felszólítás ellenére a megadott póthatáridő alatt sem tett eleget a fizetési kötelezettségének, mint ahogyan a folyamatban lévő perek megszüntetésére vállalt kötelezettségét sem teljesítette.

A felperes késedelme miatt a ... Bt., a ... Kft., a ... Kft. és beavatkozó magánszemély a 2004. július 21-én megkötött megállapodás vonatkozásában érdekmúlás miatt jelentettek be elállást a Ptk. 300.§ (1) bekezdése alapján, azzal az indokolással, hogy a felperes többszöri felszólítás, egyeztetés ellenére sem teljesítette a „Megállapodás”-ban foglaltakat. Az alperes 2004. november 26. napján a Szabadalmi Hivatalnál, valamint a lapnyilvántartásnál a korábbi jogainak a visszajegyzését kezdeményezte.

A felperes a 2004. december 1. napján kelt levelében közölte alperessel, hogy az elállást jogellenesnek tartja, mert nem esett fizetési késedelembe és a szerződésben foglaltaknak megfelelően fog teljesíteni. a lapnyilvántartásból

A NKÖM. a 2005. február 11-i határozatával törölte a felperes kiadói jogát a Futár időszakos lapnál, majd ezzel az intézkedéssel kapcsolatban 2005. június 24. napján azt a tájékoztatást adta, hogy a sajtótörvény szerint a lapnak az alapító a teljes szuverén ura, gyakorlatilag tulajdonosi jogokkal rendelkezik. A lappal ténylegesen mindig az utolsó, nyilvántartásban szereplő alapító rendelkezik.

A felperes a Debreceni Városi Bíróság előtt 25.G.40.276/2003. szám alatt folyamatban lévő perben 2004. szeptember 28-án, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság előtt 13.G.40.043/2005. szám alatt folyamatban lévő perben pedig szeptember 30-án szünetelés iránti kérelmet terjesztett elő, majd 2005. március 5-én, illetve április 7-én kérte az eljárások folytatását.

A Magyar Szabadalmi Hivatal a 2007. január 2-án kelt határozatával jegyezte be a felperes védjegyjogát a ... , a ... és a ... színes ábrás védjegyekre.

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa a 2007. április 19-én kelt ... számú végzésében kimondta, hogy az alperessel megkötött adásvételi szerződés „VI.

"Versenytilalom" pontja rendelkezéseinek a hatálya nem haladhatja meg a három évet, és azok földrajzilag nem terjedhetnek túl ... , ... , valamint ... megyék területén, az áru szempontjából az ingyenes hirdetési újságok kiadói jogán, az ezekkel összefüggő névhasználaton, szerzői jogon, tárgyi eszközökön és az ügyféllista megszerzésének a körén.

Az alperessel szemben különböző végrehajtási eljárások indultak. Az önálló bírósági végrehajtó H.G. 2006. október 4-én és 2007. március 28-án lefoglalta a ... című időszaki lapot, mint az alperes tulajdonában lévő ingóságot, amely intézkedés ellen a felperes végrehajtási kifogással élt. A Nyíregyházi Városi Bíróság a felperes végrehajtási kifogásait és a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét elutasította, a végzések másodfokú elbírálása még folyamatban van.

A 2007. október 24-én megtartott végrehajtási árverés eredménytelen volt, ezért a végrehajtó felhívta a végrehajtást kérőket, hogy tegyenek árajánlatot. A felhívásra B.I.Z. 33 900 000 Ft, a felperes 30 000 000 Ft vételárat ajánlott a ... című időszaki lapért. A végrehajtó a 10. sorszámú jegyzőkönyvben azt rögzítette, hogy a lap tulajdonjogát B.I.Z., mint a legmagasabb árajánlatot tevő szerezte meg. A végrehajtó megkeresésére a NKÖM. a lapnyilvántartásba a vevőt bejegyezte a ... hirdetési újság alapítójaként. A felperes a végrehajtó intézkedését végrehajtási kifogással támadta meg, a Nyíregyházi Városi Bíróság pedig a végrehajtási kifogás elbírálása iránti, ... számú nemperes eljárást felfüggesztette a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság előtt 2.Pf.20.149/2008. számon folyamatban lévő peres eljárás jogerős befejezéséig, amely másodfokú eljárás még folyamatban van.

A felperes pert indított B.I.Z. alperes ellen a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság előtt, annak megállapítása iránt, hogy az alperesnek a ... című időszaki lap vonatkozásában a Vht. 134.§ (1) bekezdése szerint történő tulajdonszerzése érvénytelen, az alperes nem szerezte meg a lap tulajdonjogát. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság a 9.P.21.892/2007/5. számú, a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.188/2008/2. számú végzésével helybenhagyott végzésével a per tárgyalását felfüggesztette a jelen per, valamint a Nyíregyházi Városi Bíróságon ... számon folyamatban lévő végrehajtási nemperes eljárás jogerős befejezéséig.

Az alperes 2008. február 7. napja óta felszámolás alatt áll.

A felperes a keresetében annak a megállapítását kérte, hogy jogellenes volt az alperesnek a 2004. július 26-án megkötött adásvételi szerződéstől való, a felperes fizetési kötelezettségének elmulasztására alapított elállása. Ugyanis nem történt meg a ... laphoz kapcsolódó minden jognak a felperes nevére történő átírása, ezért az utolsó vételárrészlet nem vált esedékessé.

Az alperes a felperes keresetének az elutasítását kérte és viszontkeresetet terjesztett elő. Módosított viszontkeresetében elsődlegesen annak a megállapítását kérte, hogy jogszerűen állt el a szerződéstől és kérte a felperes eltiltását a „...” című lap kiadásától, valamint az eredeti állapot helyreállítását.

Ha pedig a bíróság az elállás jogellenességét mondaná ki, annak a megállapítását kérte, hogy a megállapodástól 2004. július 21-én történt elállása tévedés volt, az elállási nyilatkozatát tévedés és téves feltevés címén megtámadta, és kérte az előszerződés alapján a szerződések létrehozását.

Kérte továbbá, hogy a bíróság állapítsa meg a megkötött adásvételi szerződés érvénytelenségét, azt tévedés, megtévesztés címén megtámadta, és a szerződéskötés előtti állapot helyreállítása körében kérte a felperes eltiltását a ... című lap kiadásától.

Feltűnő értékaránytalanság címén is megtámadta az adásvételi szerződést, és az értékaránytalanság kiküszöbölése címén 253 860 451 Ft + Áfa vételár megfizetésére kérte kötelezni a felperest.

Kérte annak megállapítását is, hogy a szerződésnek nem volt tárgya az alapítói jogok átruházása.

Végezetül kérte annak a megállapítását, hogy az utolsó vételárrész kifizetésének nem előfeltétele a ... , a ... , a ... és a ... védjegyjogának a felperes nevére történő bejegyzése.

A felperes a kereseti kérelmének fenntartása mellett az alperes viszontkereseti kérelmeinek az elutasítását kérte.

Álláspontja szerint a felek között létrejött adásvételi szerződés érvényes, annak az alperesi viszontkeresetben megjelölt jogcímeken való megtámadása alaptalan.

Állította, hogy a szerződéskötést megelőzően, illetve a 2004. július 21-i megállapodás során nem tanúsított megtévesztő magatartást, ezért alaptalanul támadta az alperes a szerződést tévedés és megtévesztés jogcímén. A felek a szándéknyilatkozatot azért írták alá, hogy a felperes betekinthessen az alperes üzleti könyveibe, és ez alapján alakíthassák ki a vételárat a felek. Megítélése szerint az adásvételi szerződés érvényesen létrejött a felek között.

Vitatta az alperesnek a tévedésre való hivatkozását is, mivel az adásvételi szerződés egyértelműen tartalmazza, hogy a szerződés tárgyát képezte a lapokhoz kapcsolódó valamennyi jog térben és időben való átruházása, ennek körébe tartozik a kiadói jog mellett az alapítói jog is.

Elismerte, hogy a lapnyilvántartóhoz benyújtott bejelentő lapokon lapalapítóként tévedésből beavatkozót jelölte meg, de új tulajdonosként már a felperes írta alá a bejelentő lapokat.

Az adásvételi szerződésben kikötött vételár pedig reális, ő a piaci, sőt annál magasabb értéken vásárolta meg a lapokat.

Álláspontja az volt, hogy a 2004. július 21-i nyilatkozat - annak tartalma szerint - nem tekinthető sem szerződésnek, sem előszerződésnek, abban a felperes nem vállalt ilyen kötelezettséget.

Kérte annak a megállapítási viszontkeresetnek az elutasítását is, miszerint a szerződésnek nem volt tárgya az alapítói jogok átruházása, és azt a viszontkereseti kérelmet is kérte elutasítani, amelyben az alperes azt kérte megállapítani, hogy nem képezte az utolsó vételárrész kifizetésének a feltételét valamennyi védjegyjognak a felperes nevére történő bejegyzése.

Előadta, hogy a szerződés VIII. pontjában a sikerdíj fejében végzendő közvetítői munkára vonatkozó megbízási szerződés megkötéséről a felek ugyan tárgyaltak, de a megbízási szerződés nem jött létre.

Az elsőfokú bíróság az 5. G. 40.003/2005/83. számú ítéletében megállapította, hogy az alperesnek a felperessel 2004. július 26. napján megkötött adásvételi szerződéstől való, 2004. november 17-i elállása jogellenes volt, az alperes viszontkeresetét elutasította és kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 3 900 000 Ft

perkölséget, míg az államnak - külön felhívásra - 879 000 Ft viszontkereseti eljárási illetéket.

Az adásvételi szerződés I/1-2. és V/4. pontjainak a Ptk. 207.§ (1) bekezdése szerinti értelmezésével megállapította, hogy az adásvételi szerződéssel az alperes és az alperesi társaság tagjai is a „...” lapokhoz kapcsolódó tulajdonjogot, valamennyi jogot - beleértve az alapítói jogot is - átruházták a felperesre. Elutasította alperesnek a felperes teljesítési késedelmére és érdekmúlására hivatkozással megtett elállási nyilatkozata jogszerűségének a megállapítására irányuló viszontkereseti kérelmét, és a 2004. július 21-i megállapodásnak tévedés címén történő megtámadása iránti viszontkeresetét is.

Alaptalannak találta az alperesnek a tévedésre, megtévesztésre alapított, az adásvételi szerződés megtámadására irányuló viszontkeresetét, mint ahogyan a szerződésnek a feltűnő értékaránytalanságra alapított megtámadását is.

Annak a megállapítására, hogy a lapoknak az adásvételi szerződésben kikötött vételára a szerződéskötéskor megfelelt-e a piaci értékviszonyoknak, szakértői bizonyítást rendelt el. B.B. igazságügyi kommunikáció és média szakértő szakvéleményében az adásvételi szerződéssel értékesített lapok reális forgalmi értékét 0 értékűnek jelölte meg, és az volt a megállapítása, hogy a felperes az alapítói jog nélkül vásárolta meg a lapokat.

Az alperes kérelmére kirendelt M.J. igazságügyi kommunikáció és média szakértő szakvéleménye szerint a perbeli adásvételi szerződésben kikötött vételár egyenértékű volt a lapok reális forgalmi értékével, a felek tulajdonosváltásra szerződtek, azaz az alperes az alapítói jogot is eladta a felperesnek.

Az elsőfokú bíróság B.B. szakvéleményét - mint amely önmagában is ellentmondó, tényekkel alá nem támasztott megállapításokat tartalmazott - mellőzte a bizonyítékok köréből és ítéletét M.J. aggálytalannak elfogadott szakvéleményére alapította.

Az alperes fellebbezését elbíráló Debreceni Ítéltábla a Gf. III. 30.576/2007/7. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak a megsértése miatt a Pp. 252.§ (2) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásra előírta, hogy a perben beszerzett két igazságügyi szakértői vélemény között mutatkozó lényeges eltérést a bíróságnak az érintett szakértők együttes meghallgatásával meg kell kísérelnie feloldani, ha pedig ez nem vezet eredményre, vagy nem lehetséges, úgy szakértői testület megkeresésének van helye. Abban az esetben, ha az adott szakkérdés eldöntésére nincs kompetens szakértői testület, akkor újabb szakértő kirendelésére van mód, majd le kell folytatni az esetleges ellentétek feloldására irányuló eljárást. A szakértői bizonyítás során pedig biztosítani kell a feleknek azt a jogot, hogy a szakvéleményre észrevételt tegyenek, és kérdéseket intézhessenek a szakértőhöz, illetve a szakértői testülethez.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság feladatává tette az alperes által hivatkozott végrehajtási eljárás iratainak a beszerzését és annak a vizsgálatát, hogy a két eljárásnak milyen összefüggései vannak a lapok tulajdonjogának átruházása tekintetében, csakúgy, mint a végrehajtási árverésen a ... című időszaki lapra tulajdonjogot szerző vevő ellen indított polgári pernek is.

A megismételt eljárásban az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a perbe beavatkozott az alperes beltagja, beavatkozó, aki „csatlakozott” az alperes álláspontjához.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás eredményeként is a felperes keresetét alaposnak, míg az alperes viszontkeresetét alaptalannak találta és az 5. G. 40.120/2008/27. számú ítéletével megállapította, hogy az alperesnek a felperessel 2004. július 26-án megkötött adásvételi szerződéstől való 2004. november 17-i elállása jogellenes volt. Az alperes viszontkeresetét elutasította és kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 4 900 000 Ft perköltséget, az államnak pedig felhívásra 1 779 000 Ft illetéket.

Az ítélet indokolása szerint a perben a bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a perbeli adásvételi szerződéssel az alperes milyen, a szerződésben taxatív felsorolt „...” lapokhoz kapcsolódó jogokat ruházott át a felperesre.

A szerződéskötés időpontjában a lapnyilvántartásban a ... című lapnál alapítóként az alperes, kiadóként beavatkozó felesége, míg a többi lapnál alapítóként beavatkozó, kiadóként pedig az alperes volt nyilvántartva. Az adásvételi szerződés preambuluma 3. pontjában az alperes képviselőjén túl a társaság további tagja (a kültag beavatkozó felesége) is hozzájárulását adta a tulajdonában álló és az adásvétel tárgyát képező lapok címjogainak, valamint a szerződés egyéb tárgyainak az eladásához.

Az elsőfokú bíróság a szerződés I/1-2., V/4. pontja és a zárórendelkezéseknek a Ptk. 207.§ (1) bekezdése szerinti értelmezésével azt állapította meg, hogy az alperes a megkötött adásvételi szerződéssel a szerződésben felsorolt valamennyi „...” lap tulajdonjogát átruházta a felperesre.

Az elsőfokú bíróság egyetértett abban az alperessel, hogy a lapokhoz kapcsolódó alapítói jog önállóan forgalomképes vagyoni értékű jog és az egyes lapokhoz kapcsolódó alapítói és kiadói jog egymástól eltérő jogosultságokat testesít meg. Kifejtette azonban, hogy A sajtóról szóló, 1986. évi II. tv. 7. és 8. §-aiból levezethetően, ha a kiadói jog gyakorlója nem azonos az alapítóval, akkor a kiadói jog átengedéséről szóló szerződés elengedhetetlen eleme annak a meghatározása, hogy az alapító, mint laptulajdonos milyen jogosultságokat enged át a kiadónak, vagyis a kiadó konkrétan, a laphoz fűződően milyen jogosultságokkal rendelkezik.

A perbeli szerződés valamennyi kikötése szerint az alperes a „...” lapok"-hoz kapcsolódó valamennyi jogot eladta a felperesnek. A szerződés I/2. pontjában írt, a vétel tárgyát képező átadott jogok felsorolását az elsőfokú bíróság nem tekintette taxatív jellegűnek és teljesnek, mivel a megfogalmazás szerint „a vétel tárgyát főleg joga képezi”. Ezért alaptalannak találta azt az alperesi hivatkozást, hogy az alapítói jog nem képezte tárgyát a perbeli adásvételi szerződésnek, és az alperes által 2004. augusztus 27-én kiállított számla sem cáfolja ezt. Nem találta alkalmasnak az alperesi állítás alátámasztására a Nyíregyházi Városi Bíróság előtt indított végrehajtási eljárás adatait sem, így azt a tényt, hogy a felperes a végrehajtási eljárásban, mint végrehajtást kérő vételi ajánlatot tett a „...” című lapra. A végrehajtási eljárás és az alperes által hivatkozott per ugyanis a szerződés megkötése után indultak, a szerződés tartalmát pedig elsődlegesen magából az írásbeli szerződésből kell megállapítani.

Az elsőfokú bíróság kitért arra is, hogy az adásvételi szerződést nem csak az alperes és a felperes, mint szerződő felek írták alá, hanem az alperesi társaság kültagja és a ... Kft., tehát a társaság tagjai is hozzájárultak a tulajdonukban álló, a szerződés tárgyát képező lapokhoz fűződő jogok eladásához. A szerződés 3. számú mellékletét képező taggyűlési jegyzőkönyv is azt igazolja, hogy az alperes teljes körűen jogosult volt a lapok felett

rendelkezni, akkor is, ha a lapnyilvántartás adatai szerint az alperes egyedül a ... című lapnál volt alapítóként bejegyezve.

Az alperes az elállását azzal indokolta, hogy a felperes fizetési késedelembe esett, az általa adott póthatáridőn belül sem fizette ki a teljes vételárát, illetve nem tett eleget a szerződés VII. pontjában vállalt kötelezettségének. Ebben a tárgykörben az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a harmadik vételárrészlet a már meglévő és az alperes javára a különféle nyilvántartásokba bejegyzett jogok átírását - azaz 2004. szeptember 15-ét - követő 8. napon vált esedékessé, azaz az alperes fizetési felszólítását megelőzően. Az alperes által a 2004. október 5-i fizetési felszólításában kitűzött három napos póthatáridőt az elsőfokú bíróság nem találta a Ptk. 300. § (1) és (2) bekezdései szerinti megfelelő határidőnek, különös tekintettel a fizetési kötelezettség mértékére.

Ugyancsak alaptalannak találta alperesnek az érdekmúlásra való hivatkozását is, mert bár a felperes nem szüntette meg az alperessel szemben indított és a Hajdú-Bihar Megyei, valamint a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróságok előtt folyamatban lévő pereket, de az eljárás szünetelése iránti kérelmét már előterjesztette a perekben, tehát a szerződési cél megvalósítását nem hiúsította meg.

Végkövetkeztetésként az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperesnek a szerződéstől való elállása jogellenes volt, és ezért az elállás jogszerűségének a megállapítására irányuló viszontkereseti kérelmét elutasította.

Az alperes arra az esetre, ha a bíróság megállapítaná az elállás jogellenességét, a 2004. július 21-i nyilatkozatától, mint előszerződéstől való elállását téves feltevés címén megtámadta. Az elsőfokú bíróság osztotta a felperes ezzel kapcsolatos álláspontját és a felek 2004. július 21-i megállapodását nem minősítette a Ptk. 208. §-ának megfelelő előszerződésnek megállapítva azt, hogy abban a felperes nem vállalt kötelezettséget szerződés megkötésére, az csupán, mint egy lehetőségről szólt a szerződéskötésről. Mivel a 2004. július 21-i megállapodás nem minősül a Ptk. 198. § (1) bekezdése szerinti szerződésnek sem, ezért azt nincs lehetőség téves feltevés címén megtámadni, az erre irányuló alperesi viszontkereset tehát alaptalan.

Az alperes támadta az adásvételi szerződést tévedésre és megtévesztésre hivatkozással is. A tévedését, illetve a felperes megtévesztő magatartását abban jelölte meg, hogy a felperes korábbi nyilatkozatai miatt abban a hiszemben volt, hogy a felperes az adásvételi szerződésben megjelölt lapokon túl adásvételi szerződést fog kötni a ... Kft-vel és a ... Kft-vel is, illetve meg fogja vásárolni beavatkozótól a lapok alapítói jogát is. Az elsőfokú bíróság alaptalannak találta alperesnek ezt a viszontkereseti kérelmét is, mivel a 2004. július 21-i megállapodásban a felperes szerződés kikötésére és annak tárgykörére kötelezettséget nem vállalt, a létrejött adásvételi szerződésben pedig az abban pontosan megnevezett lapok körén túl, további szerződések megkötésére nincs utalás. A Ptk. 207. § (4) bekezdése szerint a felek titkos fenntartása, vagy rejtett indoka irreleváns a szerződés érvényessége szempontjából.

Az alperes feltűnő értékaránytalanság címén is támadta a szerződést. Az elsőfokú bíróság a Debreceni Ítéltábla Gf. III. 30.576/2007/3. számú végzésében adott iránymutatása szerint feloldotta az alapeljárásban beszerzett szakértői vélemények közötti eltéréseket. A szakértők a bíróság felhívására együttes szakvéleményt terjesztettek elő, amely szerint az adásvételi szerződésben a felek által elfogadott vételár, amely a tulajdonlásra és egyéb jogokra is vonatkozik, a tárgynapon azonos értékű volt a reális piaci értékkel. M.J. szakértő a tárgyaláson történt meghallgatása során kiemelte, hogy a piaci

értékviszonyoknak megfelelő reális vételár a lapok eladása esetén sokkal szélesebb sávban mozog, mint más dolog, azt több körülmény is befolyásolja.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes alaptalanul sérelmezte azt, hogy az elsőfokú bíróság együttesen nem hallgatta meg a szakértőket. Erre B.B. szakértő betegsége miatt nem kerülhetett sor, de mivel a szakértők együttes szakvéleményt terjesztettek elő, ezért a két szakértői vélemény közötti lényeges eltérések feloldása érdekében erre nem is volt már szükség. A bíróság ítélete alapjául a beterjesztett együttes szakvéleményt fogadta el, és megállapította, hogy a szerződés megkötésekor a vételár és a szerződés tárgyának az értéke között nem volt olyan feltűnően nagy értékkülönbség, amely a szerződésnek a Ptk. 201. § (2) bekezdése szerinti megtámadására alapot adhatna, az erre irányuló alperesi viszontkereseti kérelem tehát alaptalan.

Miután a korábban kifejtettek szerint a bíróság megállapította, hogy a szerződés tárgya kiterjedt a ... Lapok alapítói jogának az átruházására is, ezért, mint alaptalanul elutasította alperesnek azt a megállapítási keresetét is, miszerint a szerződésnek nem volt tárgya az alapítói jogok átruházása.

Az alperes kérte annak a megállapítását is, hogy az utolsó vételárrész kifizetésének nem volt előfeltétele a ... , ... , ... és a ... védjegyjogának a felperes nevére történő bejegyzése. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a vételár harmadik részletének esedékessé válásához az alperes javára bejegyzett jogoknak a felperes nevére történő átjegyzésének kellett megtörténnie, és annak nem volt feltétele a még be nem jegyzett jogoknak a felperes javára történő bejegyzése. Ezen viszontkereseti kérelmével kapcsolatban az alperes nem jelölte azonban meg, hogy jogainak a felperessel szemben való megóvása végett miért lenne szükséges annak megállapítása, hogy az utolsó vételárrészlet mikor vált esedékessé, de mivel a harmadik vételárrészlet 2004. szeptember 23. napján bekövetkezett esedékessé válását követően az alperes a lapnyilvántartónál eljárta a korábbi alapítói és kiadói jogának a visszajegyzése iránt, amely változásokat a minisztérium át is vezetett a lapnyilvántartásban, ezért jelenleg az alperes eljárása folytán kialakult helyzetben a felperes fizetési kötelezettsége nem áll fenn. Ez pedig azt is jelenti, hogy a megállapítási kereset előterjesztésének a jogszabályban meghatározott feltételei nem állnak fenn, ezért az elsőfokú bíróság az alperes ezen viszontkereseti kérelmét is elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletében magyarázatát adta annak is, hogy miért mellőzte az alperesnek a szakértői testület kirendelése iránti kérelme teljesítését. Média területen szakértői testület nem működik, a megismételt eljárásban beszerzett együttes szakvélemény pedig nem volt sem hiányos, sem homályos, ezért nem volt szükség újabb szakértő kirendelését a Pp. 182. § (3) bekezdése alapján.

Arról, hogy az adásvételi szerződésnek tárgya volt-e az alapítói jogok értékesítése, a bíróság a rendelkezésre álló szerződés, a felek nyilatkozatai és a tanúk vallomásainak a Pp. 206. §-a szerinti egybevetése alapján döntött és nem a szakértői vélemény alapján.

Megjegyezte, hogy a jelen pernek nem volt tárgya az adásvételi szerződés versenytilalmi klauzulát tartalmazó rendelkezése érvényességének a megállapítása, a versenyhivatal sem a versenytilalmi kikötés egészének az érvénytelenségét állapította meg, azt csupán pontosította és korlátozta annak időbeli, földrajzi és tárgyi hatályát. Az alperes tehát alaptalanul sérelmezte M.J. szakértő szóbeli meghallgatásakor elhangzott azon nyilatkozatát, hogy a lapok eladására vonatkozó szerződéseknél szokásos és elfogadott

kikötés a versenytilalmi klauzula, mivel a szakértő ezt a szerződéses rendelkezést részleteiben nem vizsgálta, nem is minősítette azt. Az elsőfokú bíróság alaptalannak találta az alperes által állított okok miatt újabb ellenőrző szakértő kirendelését.

Az elsőfokú bíróság a pereszes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes perköltségének a megfizetésére, amely a felperes által lerótt 900 000 Ft eljárási illetékből, valamint a felperes jogi képviselőjének ügyvédi munkadíjából állt, melynek összegét 3 500 000 Ft bruttó összegben állapította meg, amelyhez hozzászámította a másodfokú bíróság által megállapított 500 000 Ft másodfokú perköltséget.

Az illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült alperest kötelezte a le nem rótt 879 000 Ft viszontkereseti, illetve a 900 000 Ft fellebbezési, összesen 1 779 000 Ft illeték külön felhívásra, az állam javára történő megfizetésére.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel és elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és viszontkereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte, ebben az esetben a megismételt eljárás lefolytatására új bíróság kijelölését kérte, tekintettel az elsőfokú eljárásban bejelentett, de elutasított kizárási kérelmére is.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során a másodfokú bíróság által előírtaknak nem tett maradéktalanul eleget. Az elsőfokú bíróság ismételten súlyos eljárási hibát követett el a szakértői bizonyítás során, amikor a szakértők együttes meghallgatását elmulasztotta, szakértői testületet nem keresett meg, új szakértőt nem rendelt ki, továbbá az ítélet meghozatalának napján megtartott tárgyalási jegyzőkönyvben is rögzítettek szerint nemcsak, hogy nem biztosította az alperes részére, hogy a szakértőhöz kérdést intézzon, hanem egyenesen megtiltotta a kérdésfeltevést, illetve azt, hogy arra a szakértő válaszoljon.

Eljárási hibát követett el az elsőfokú bíróság azzal is, amikor a szakértői vélemények között mutatkozó eltérést a szakértők írásbeli közös nyilatkozatával kísérelte meg feloldani, anélkül, hogy a személyes meghallgatás lehetőségét mindkét szakértő vonatkozásában biztosította volna. A szakértők a leglényegesebb kérdésre nem válaszoltak, csupán arra a közös megállapításra jutottak, hogy a tárgybeli szerződésben kikötött vételár az eladó és a vevő közös megállapodását tükrözi. Ez a kijelentés azonban alkalmatlan arra, hogy a bíróság meg tudja állapítani, a perbeli adásvétel tárgyának mennyi volt a forgalmi értéke, és így dönten tudjon a feltűnő értékaránytalanság kérdésében.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság szinte teljes mértékben mellőzte az általa a szakértőnek felteendő kérdésekre előterjesztett indítványban foglaltakat.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta érdemben a végrehajtási eljárás és a per összefüggéseit a lapok tulajdonjogának átruházása tekintetében, és nem értékelte az árverési vevő ellen indított a felperes tulajdonjogát érintő polgári pert sem. Hiányolta, hogy a bíróság nem adott választ arra a kérdésre, hogy abban az esetben, ha az alperes elállásának helyt adott volna, a felperes milyen módon tud eleget tenni annak, hiszen már nincsenek a vitatott jogok sem a tulajdonában, sem a birtokában. Vitatta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy mivel a fenti per és a végrehajtási eljárás a

szerződés megkötését követően indult, ezért ezek a cselekmények irrelevánsak a szerződés tárgyának értelmezése körében. A felperesi magatartásból ezzel szemben következtetni lehet a múlt eseményeire is.

Sérlemelte, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. 207. § (1) bekezdése szerinti értelmezése során nem vizsgálta az alperes által hivatkozott, a szerződés 5. számú mellékletét képező okiratot, amely tételesen tartalmazza az adásvétel tárgyát, nevesítve a kiadói jogokat. Ez az 5. számú melléklet képezte az alperes által kiállított számla alapját is.

Hiányolta, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak a ténynek sem, hogy maga a felperes jelentette be a lapnyilvántartáshoz lapalapítóként beavatkozót, kiadóként a felperest, amely egyértelműen az alperesi álláspontot igazolja a megkötött szerződés tárgyára vonatkozóan. A felperes tévedésre hivatkozott, amely azonban minden alapot nélkülöz, mivel a lapot elindító személy a ... esetében nem beavatkozó, hanem az alperesi társaság volt, tehát a felperesi érvelés helytállósága esetén az alperest kellett volna alapítóként bejelentenie.

Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellően azt a tényt sem, miszerint a felperes lapkiadással foglalkozó nemzetközi cég, Magyarországon már tucatszám vásárolt fel lapokat, jelentős gyakorlata van ezen a téren. Ezért ilyen alapvető tévedés elképzelhetetlen az esetében.

Tévesen rögzítette az elsőfokú bíróság az ítéletében azt is, hogy beavatkozó magánszemélyként is aláírta a szerződést.

Az elállás jogellenességére vonatkozóan bíróság iratellenesen állapította meg a tényállást, és megalapozatlanul hozta meg azt a döntését, hogy a kitűzött póthatáridő alatt a szolgáltatás nyújtására nem volt meg a reális lehetőség. Az alperes a 2004. október 5-i fizetési felszólítást megelőzően egy 2004. október 5-i határidő tűzésével is felszólította a felperest a teljesítésre, amely teljesítés 2004. szeptember 23-án volt esedékes. Ezért az október 5-én megjelölt három napos póthatáridő már a második póthatáridő volt.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban az ítéletábrájának a szakértői bizonyítás eljárási rendjére vonatkozó, az alapeljárásban elkövetett lényeges eljárási szabálysértések kiküszöbölését szolgáló iránymutatása alapján végezte el a megszabott feladatát.

A lényeges eljárási szabálysértés okából megismételt eljárásban a bizonyítás kiegészítése megtörtént, ennek eredményeként az elsőfokú bíróság a tényállást a kellő mélységben feltárta.

A bizonyítékokat egyenként és azokat egymással összevetve, valamint a maguk összességében is okszerűen értékelte a Pp. 206. § (1) bekezdésében írt szabály szerint.

Az ekként helyesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetésekre jutott, döntése pedig megalapozott és törvényes.

Az elsőfokú bíróság az ítéletét a jogvita minden releváns kérdésére kiterjedően részletesen, egyértelmű és világos megállapításokat téve megindokolta, amely kiegészítésre nem szorul, az önmagában is megállja a helyét.

Az alperes fellebbezésében felhozott indokok teszik szükségessé az alábbiak kifejtését - követve az alperes fellebbezési érveit.

Az alperes fellebbezésének a legfőbb indoka az volt, hogy az elsőfokú bíróság ismételten súlyos eljárási hibákat vétett a szakértői bizonyítás során, nem tett eleget az ítélőtábla végzésében előírt követelményeknek.

Elmulasztotta a perben résztvevő szakértők együttes meghallgatását, szakértői testületet nem keresett meg, illetve új szakértőt sem rendelt ki. Nem biztosította az alperes részére, hogy a szakértőhöz kérdéseket intézzon, sőt a szakértő meghallgatása során megtiltotta a kérdésfeltevést, illetve azt, hogy arra a szakértő válaszoljon.

Az ítélőtábla a megismételt eljárásra adott iránymutatásában részletesen ismertette a perrendtartás szerint követendő, a szakértői bizonyításra vonatkozó rendelkezéseket. Ezek között - itt mellőzve a felesleges ismétléseket - szerepelt annak a megemlítése is, hogy ha a szakvélemény aggályosságára az ad okot, hogy már része a bizonyítás anyagának egy másik szakvélemény, a szakértők együttes meghallgatása indokolt. Az érintett szakértők együttes meghallgatásával meg kell kísérelni a szakvélemények között mutatkozó lényeges eltéréseket.

Igaz ugyan, hogy a szakvélemény aggályossága esetén követendő eljárás rendjét a törvény egyértelműen szabályozza, ez azonban nem jelenti azt, hogy az eljárási szabályokat abszolútizálva kell alkalmazni. Az ítélőtábla éppen ezért adta azt az útmutatást, hogy ha a szakértők együttes meghallgatása nem lehetséges, vagy nem vezet eredményre, akkor helye van szakértői testület megkeresésének, illetve új szakértő kirendelésének - természetesen az indokoltság fennállása mellett.

Az alperes szerint az elsőfokú bíróság eljárási hibát követett el, amikor a szakértői vélemények között mutatkozó eltérést, a szakértők írásbeli közös nyilatkozatával kísérelte meg feloldani.

Ennek a kifogásnak a vizsgálatánál legelőször azt kell világossá tenni, hogy a szakértői bizonyítás tárgykörébe mely kérdések megválaszolása tartoztak.

Az elsőfokú bíróság mind az alapeljárásban, mind a megismételt eljárásban pontosan és helyesen meghatározta a megválaszolandó szakmai kérdéseket. A szakértőknek arra kellett választ adni, hogy a felek között 2004. július 26. napján létrejött adásvételi szerződésben kikötött vételár a piaci viszonyoknak megfelelő volt-e, vagyis reális forgalmi értéket képviselt-e.

A bíróság feladataul szabta a szakértőknek azt is, hogy a reális forgalmi érték megállapítása során vizsgálják meg a szerződés tartalmát abból a szempontból, hogy a felperes a lapokhoz fűződő, a szerződésben részletezett mely jogokat vásárolta meg, és nyilatkozzanak a lapok adásvételénél kialakult szakmai szokásokról, ügyletkötési gyakorlatról. Így arról, hogy ha a lapok értékesítése során csak a kiadói jogokat engedik át, akkor a szerződésben miként határozzák meg nevesítetten az alapítói és a kiadói jogokat.

Az ítélőtábla a szakértői bizonyítás kérdéskörét illetően az elsőfokú bíróság által kialakított állásponttal egyetértett.

Az alperes a 2008. október 17-én előterjesztett 18. sorszámon iktatott beadványában 1-7. pontban fogalmazta meg a szakértőhöz feltenni kívánt kérdéseit.

Az elsőfokú bíróság tekintve, hogy B.B. szakértő tartós betegsége miatt a tárgyaláson nem tudott megjelenni, helyesen felhívta a szakértőket együttes szakvélemény előterjesztésére. A szakértők a felkérésnek eleget tettek, írásban előterjesztették az együttes szakértői véleményüket.

M.J. szakértő tárgyalásra való megidézésével pedig az elsőfokú bíróság lehetőséget adott az alperesnek, hogy a kérdéseire és észrevételeire a szakértő válaszoljon.

A 2008. december 15-én megtartott tárgyaláson felvett 27. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvből megállapítható, hogy a szakértő lényegében minden, az alperes írásbeli beadványában szereplő kérdésre választ adott.

Az elsőfokú bíróság egyetlen kérdés feltevését és megválaszolását nem engedte meg, amely szerint a szakértőnek minősíteni kellett volna azt, hogy a felperes a lapnyilvántartóhoz alapítóként beavatkozót jelentette be.

Az ítéletábra helyesli a tárgyalást vezető bírónak ezt a döntését, ugyanis a perrendtartás szerint járt el, amikor csak a szakértői kompetenciába tartozó, az ügy elbírálása szempontjából releváns tényekre vonatkozó kérdések feltevését engedélyezte. A releváns tények körének a megállapítása a bíró kompetenciájába tartozik.

Az elsőfokú bíróság tehát maradéktalanul eleget tett a másodfokú hatályon kívül helyező végzésben foglalt iránymutatásnak, a cél ugyanis az volt, hogy a két szakértői vélemény közötti ellentét feloldást nyerjen és érvényesüljön a feleknek a szakértői bizonyításhoz kapcsolódó eljárási joga.

Az ítéletábra nem osztja alperesnek azt a fellebbezési érvelését, miszerint a szakértők nem válaszoltak elfogadható módon arra a leglényegesebbnek tekintett kérdésre, hogy az adásvételi szerződésben szereplő vételár és az ügylet tárgya között fennáll-e a feltűnő értékaránytalanság.

M.J. szakértő az alapeljárásban adott szakvéleményében és a megismételt eljárásban is részletesen kifejtette - és a szakértők az együttes szakvéleményükben is nagy teret szenteltek annak a védhető szakmai megállapításnak -, hogy a lapok eladásánál vannak mérhető és vannak egzakt módon nem értékelhető piaci körülmények, amelyek befolyásolják, vagy megalapozzák a vételár kialakítását. A piaci értékviszonyoknak megfelelő reális vételár jórészt az ügyletkötő felek értékítéletéhez kapcsolódik.

Az elsőfokú bíróság helyesen fogadta el döntése alapjául a beterjesztett együttes szakvéleményt, megalapozottan mondta ki, hogy a vételár és a szerződés tárgyának értéke között a szerződés megkötésekor olyan feltűnően nagy értékkülönbség nem volt, amely alapot adna az alperesnek a szerződés megtámadására a Ptk. 201. § (2) bekezdése szerint.

Nem volt indokolt tehát - még ha lehetőség is lett volna rá - szakértői testület megkeresése, illetve a bejegyzett harmadik igazságügyi média szakértő kirendelése.

Az elsőfokú bíróság - szemben a fellebbezési hivatkozással - eleget tett annak a feladatának is, hogy vizsgálnia kellett a megismételt eljárásban a végrehajtási eljárás és a felperes által indított per összefüggéseit.

Az elsőfokú bíróság az alperes indítványának megfelelően a szükséges iratokat beszerezte, és vizsgálta a jelen perben releváns tényeket. Helytállóan értékelte ezen eljárások összefüggéseit a jelen jogvitával. Az alperes alaptalanul kéri számon az elsőfokú bíróságtól annak a kérdésnek a megválaszolását, „hogy ha a bíróság az alperes elállásának helytad,

annak a felperes milyen módon tud eleget tenni, ha már nincsenek a kérdéses jogok sem a tulajdonában, sem a birtokában". E kérdéskörbe ugyanis szükségképpen beletartoznak a más bíróságok előtt folyó eljárások, amelyek a jelen per keretein kívül esnek.

Az elsőfokú bíróság ugyancsak helytállóan döntött arról, hogy az adásvételi szerződésnek tárgya volt az alapítói jogok értékesítése, és helyesen indult ki a szerződés tartalmának a vizsgálatából, amelyet a Pp. 206. §-a szerint helyesen értelmezett, és összevetett a felek nyilatkozataival és a tanúvallomásokkal.

Itt az ítélet tábla annyiban egészíti ki az indokolást, hogy a szerződésben szereplő versenytilalmi klauzula is a lapok tulajdonjogának az átruházását támasztja alá. Az alperes vállalta, hogy sem ő, sem a képviselője nem végeznek hirdetési-, kiadói-, terjesztői és reklámtevékenységet ... , ... , ... és ... megyében.

Az adásvételi szerződés III. pontjában pedig kimondták, hogy a szerződés aláírásával a felperes lesz az egyedüli tulajdonosa és korlátlan használója a név- és címlistának, az alperes pedig arra vállalt kötelezettséget, hogy megváltoztatja a tulajdonolt gazdasági társaságok nevét, azokból mellőzi a „...” szót, mivel az adásvétel tárgyát képezi a „...” védjegy és a lapok névjoga is.

Mindezek azt jelentik, hogy az alperes a lapok tulajdonjogát ruházta át a felperesre, a fentebb írt jogosítványok, a rendelkezési jog nélkül kiüresedik, értelmezhetetlen maga az alapítói jog.

Az elsőfokú bíróság az elállás jogellenességének a megállapítása körében is helyesen állapította meg a tényállást, és helytálló jogi következtetésre jutott. Döntését megalapozottan hozta meg, az ítélet tábla is osztja azt az álláspontot, hogy az alperes által megszabott póthatáridő nem volt megfelelő a teljesítésre. Amennyiben a felperes fizetési késedelme esetére magában a szerződésben kötik ki a felek az alperes elállási jogát, úgy a póthatáridő szigorúbb megítélés alá esne, jelen esetben azonban nem ez történt.

A fentiekben kifejtettek szerint az ítélet tábla a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. tv. (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében annak helyes indokai szerint - helybenhagyta.

Az alperes pervesztes lett, így viselnie kell a fellebbezési eljárással felmerült költségeket.

Az illetékekről szóló többször módosított 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 51. § (1) bekezdése alapján alperes a fellebbezési illeték ismételt megfizetése alól mentesült, tekintve, hogy az ítélet tábla az alapeljárásban meghozott elsőfokú bírósági határozatot a jogorvoslati eljárásban előadott kérelem, illetve ellenkérelem kereteire tekintet nélkül helyezte hatályon kívül.

Az ítélet tábla a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes ügyvédi munkadíjban jelentkező másodfokú perköltsége megfizetésére, amelynek az összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet keretei között mérlegeléssel állapította meg, és amely tartalmazza az ÁFÁ-t is.

Debrecen, 2009. július hó 03. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó